

Bilag 4.Fællesrepræsentationen
for danske Funktionærforeninger.

København, den 16. December 1913.

Til Indenrigsministeriet.

I Fortsættelse af Skrivelse af 11. ds., hvori vi tillader os at anmode det høje Ministerium om at foranledige, at §§ 2 og 13 i Lov om Ulykkesforsikring ændres ved den forestaaende Revision af Løven, skal vi ved nærværende tillade os at begrunde disse Forslag nærmere.

§ 2 foreslaas ændret saaledes, at det Maksimums-Vederlag, 2,400 Kr., som en forsikret nu maa modtage af Arbejdsgiveren, forhøjes til 3,000 Kr., idet alle Livsfornødenheder, Fødemidler, Husleje o. s. v. er blevet meget dyrere, ligesom Skatterne er steget betydeligt, siden Løven blev givet, og skal denne derfor have den samme Betydning som ved dens Ikrafttræden, maa Indtægten ifølge § 2 som af os foreslaaet mindst sættes til 3,000 Kr.

For Arbejdslederne er Forholdet yderligere det, at denne Stilling først opnaaes i en senere Alder, og det vil derfor være ret umuligt for disse ad Fri-villighedens Vej at sikre sig og sine mod Følgerne af Ulykkestilfælde, thi Præmien for en saadan Forsikring vil blive meget høj og vil derfor vanskeligt kunne udredes, da Arbejdslederne og andre med Indtægter over Maksimumsgrænsen jo heller ikke kan være i de statsanerkendte Sygekasser, hvor Maksimumsgrænsen f. Eks. for København er 1,800 Kr., og et større Præmiebeløb maa derfor udredes for at sikre sig og Familie mod Sygdommens Følger.

Af Gagen kan ikke opspares Kapitaler, og de paagældende er derfor i paakommende Tilfælde daarligere stillet end Arbejderen.

Vort Forslag til § 13 gaar ud paa at ændre denne Paragraf saaledes, at det ogsaa vil blive muligt at faa en Arbejdsleder ind i Arbejderforsikrings-Raadet, en Anmodning som vel kun kan siges at være berettiget, thi den Mand, som til daglig har med Ledelsen af Arbejdet paa Værkstedet at gøre, som selv ligesom Arbejderen er udsat for at komme til Skade, og som ved sin Uddannelse, sin Erfaring og sit Kendskab til Maskinerne vel maa siges at være kvalificeret til at kunne dømme i forefaldende Sager, maa ogsaa kunne have Krav paa at blive repræsenteret i Forsikringsraadet.

At gøre sig gældende gennem Sygekassenævnet, som jo nu vælger de to Arbejdere til Raadet, vil være umuligt, thi Nævnet vælges jo af de statsanerkendte Sygekasser, og da som før nævnt de fleste Arbejdsledere af Hensyn til